

AUDITORIA AMBIENTAL DEL MUNICIPI DE LES FRANQUESES DEL VALLÈS

DIAGNOSI

ÍNDEX

USOS DEL SÒL I PLANEJAMENT TERRITORIAL I URBANÍSTIC.....	3
USOS DEL SÒL.....	4
PLANEJAMENT TERRITORIAL SUPRAMUNICIPAL.....	5
PLANEJAMENT LOCAL.....	6
SISTEMES NATURALS I DE SUPORT: AGRÍCOLA, FORESTAL I HIDROLÒGIC.....	13
SISTEMA AGRO-RAMADER.....	13
SISTEMA FORESTAL.....	15
SISTEMA HIDROLÒGIC.....	15
SISTEMES ECOLÒGICS I PAISATGÍSTICS.....	17
RISCOS NATURALS.....	20
MOBILITAT.....	21
INCIDÈNCIES DE LES ACTIVITATS ECONÒMIQUES SOBRE ELS RECURSOS I EL MEDI AMBIENT.....	23
FLUXOS D'AIGUA.....	28
FLUXOS DE RESIDUS.....	30
FLUXOS D'ENERGIA.....	34
FLUXOS ATMOSFÈRICS.....	37
CONTAMINACIÓ ACÚSTICA.....	40

USOS DEL SÒL I PLANEJAMENT TERRITORIAL I URBANÍSTIC

La situació territorial del municipi és força estratègica.

Ho és en sentit geogràfic però també funcional. Les Franqueses del Vallès està disposat justament en el corredor prelitoral, entre les serralades prelitoral i litoral. El PTG el defineix com a Àrea Bàsica territorial, sistemes bàsics territorials Vallès Oriental: Les Franqueses del Vallès.

Les Franqueses del Vallès té un territori divers.

Mantenir el mosaic existent de zones agrícoles i forestals i nuclis urbans és molt interessant, especialment pel patrimoni de recursos que implica aquesta diversitat. Per tant, cal ressaltar especialment com a objectiu ambiental el de reconèixer el valor i mantenir aquest mosaic bàsic existent. A més, això ha de servir per consolidar la idea de mantenir una diversificació de les activitats en el municipi.

Econòmicament està situat en una comarca que ha patit un gran creixement poblacions i econòmic.

El Vallès Oriental ha experimentat un creixement poblacional, en primera instància a causa de la immigració i darrerament pel trasllat des de Barcelona a l'àrea metropolitana. Això s'ha fet de manera paral·lela a un gran creixement industrial tal i com recullen els indicadors. L'augment de la qualitat de vida, segons el PTG, es basa en el reequilibri territorial, i contràriament la congestió de l'àrea metropolitana és evident i en tot cas l'evolució ha estat cap a un empitjorament.

L'estructura dels nuclis urbans en 5 pobles del municipi és molt característica i definitiva.

Com ja hem comentat és del tot característic i definidor del municipi l'estructura del nucli urbà de Les Franqueses del Vallès. Els 5 pobles que la formen (Corró d'Avall, Corró d'Amunt, Llerona, Marata i Bellavista) tenen una molt forta personalitat i característiques força diferenciades, tant per la potència del poblament, com per les activitats que s'hi desenvolupen i les característiques del territori on són disposades. Cal, en conseqüència, respectar i potenciar l'estructura històrica en 4 pobles del municipi. Aquest model poc comú ha donat avantatges mediambientals mitjançant la conservació d'un mosaic d'usos de sòl no urbans.

És característica la disposició de nombroses edificacions aïllades.

La presència de cases aïllades és una característica comuna dels 4 pobles i que constitueixen el nexa de l'estructura urbana del municipi. Això passa molt especialment a Corró d'Amunt i Marata i en certa manera a Llerona. Força contraposat, és l'establiment propi de fi de segle d'estructures urbanes compactes i contínues al voltant de la xarxa viària de Corró de Vall.

El fenomen d'aparició de les urbanitzacions de segona residència afecten també al municipi i cal adequar la seva situació.

Tot i que es tracta d'un procés que va ser d'alguna manera aturat, les conseqüències resten sobre el territori per força temps. Cal una adequació d'aquestes urbanitzacions dotant-les dels serveis corresponents, de les figures de protecció contra els riscos d'incendis forestals en tant que la majoria es troben en zona boscosa i del sistema de comunicació i integració en el funcionament municipal. Això no implica en absolut la unió física entre ells, la qual seria contraproductiva en molts sentits, especialment l'ambiental, tant pels components d'engrandiment de l'espai urbà (amb els problemes mediambientals associats) com per la creació de barreres ecològiques.

Hi ha tendència a establir un continu urbà poc permeable.

A grans trets podríem considerar que l'estructura actual tendeix a establir un continu urbà a través de la carretera C-17, que és més esponjada entre els cascals urbans de Corró d'Avall i Llerona. Tanmateix aquesta zona esponjada va perdent permeabilitat i la disposició justament a l'altra banda del riu del polígon industrial del Pla de Llerona, malmetent les possibilitats d'establir un espai permeable entre els dos nuclis urbans amb el riu Congost, veritable eix vertebrador d'aquest espai de permeabilitat. La zona sud del municipi actualment corre el risc de constituir-se en un ampli continu urbà - industrial adossat al teixit urbà de Granollers, cosa que ja passa en gran mesura. Cal afavorir a través del planejament general futur l'esponjament, la definició dels límits de les zones urbanes i l'accés a l'entorn no urbà.

El municipi té un relleu suau, això el fa susceptible de patir un creixement urbanístic massa alt.

El terme municipal és força planer, amb pendents inferiors al 20%. Això fa que segons el Pla territorial el municipi potencialment sigui susceptible de ser urbanitzat. El creixement hagut a l'àrea metropolitana i més concretament a la comarca del Vallès Oriental suposen una situació de risc de sobrecreixement del municipi.

USOS DE SÒL

El municipi té una diversitat d'usos del sòl important.

Aquesta diversitat cal entendre-la en el sentit que hi ha diferents usos del sòl prou ben representats superficialment. Això suposa un patrimoni de recursos importants i més quan es considera el context metropolità en el qual troba el municipi. Haver conservat aquesta varietat ha estat i ha de ser font de riquesa i benestar pels habitants de les Franqueses del Vallès.

Dos fets caracteritzen en els canvis d'usos de sòl: el creixement urbà i l'augment del regadiu.

Quant a l'evolució de la distribució de l'ús de sòl al municipi s'observa com hi ha hagut dos grans transformacions d'aquests usos. Primera el creixement de les àrees urbanes a redós de la carretera C-17. L'altre és el progressiu augment dels conreus de regadiu. A les taules adjuntes hi ha la distribució territorial per classes dels diferents usos principals. L'ús de sòl principal és el de conreus de secà, el que demostra la vocació i tradició agrícola del municipi. Però també el sòl forestal és molt rellevant. La distribució de les masses forestals és força discontinua dins del terme municipal.

Finalment el sòl urbanitzat té tendència a la compactació especialment al voltant de la carretera C-17 i prop de Granollers.

Contràriament, tot i que la superfície de sòl agrícola de regadiu és similar a la urbana, aquesta està distribuïda pel terme municipal en petites unitats de conreu que configuren un ric mosaic en els espais lliures.

PLANEJAMENT TERRITORIAL SUPRAMUNICIPAL

El tractament que en fa el PTG de la problemàtica mediambiental és parcial i incomplet i gens d'acord a l'evolució i coneixement mediambiental.

L'eliminació dels residus, la recomposició del cicle de l'aigua, i la fragilitat i preservació dels ambients naturals són problemes mediambientals importants, però no són els únics.

A més, especialment en qüestions ambientals cal planificar la seva gestió de manera integrada, en tant que tots estan fortament interrelacionats. En el fons la diagnosi que fa el PTG és parcial i amaga una manca d'assumpció a fons dels problemes ambientals, en un moment en què després de la Cimera de Rio ja no hi ha l'excusa de la ignorància.

L'entorn no urbanitzat del municipi és una peça clau en la contenció del creixement urbà a nivell de l'àrea metropolitana .

El PTG es pronuncia respecte de la regió metropolitana determinant que només el fet que hi hagi espais muntanyencs a la zona ha impedit que l'estesa de la taca d'oli que ha suposat el creixement urbà a la zona. El PTG reconeix una funció de descongestió de l'àrea metropolitana i les Franqueses està sota l'àrea d'influència d'un dels centres prioritaris: el de Granollers.

La xarxa de comunicacions viàries és deficient especialment pel que fa a les qüestions ambientals.

Les característiques de les carreteres en el municipi és la mateixa que en l'àmbit comarcal. En la implantació i millora de les carreteres, és evident que a la comarca s'ha fet una interpretació de mínims pel que fa a la integració paisatgística. A Les Franqueses del Vallès el tractament també de les carreteres ha estat minimalista en aquest sentit. Hi ha una manca d'adequació i d'integració paisatgística, tal i com indica que hauria de ser el propi Pla Sectorial de Carreteres de Catalunya.

Els aspectes diagnòstics referents al PEIN se centren en el valor de connectivitat ecològica del municipi.

La disposició entre els espais "Massís del Montseny i "La Conreria - Sant Mateu-Cellecs" fan que el municipi estigui situat estratègicament pel que fa a la connectivitat ecològica necessària entre els dos espais protegits. Addicionalment cal tenir en compte que el Montseny és un Parc Natural amb força valors naturals. No es tracta d'un parc natural qualsevol sinó un de molt especial en tant que té una gran riquesa de valors naturals reunits en un espai comú, i que ha estat considerat per la UNESCO com a Reserva de la Biosfera per aquests valors excepcionals.

Així, doncs, des d'una perspectiva de connectivitat ecològica aquest municipi és clau per tal d'assegurar el bon funcionament present i futur d'aquests espais i també per a la xarxa d'espais protegits de Catalunya (vegeu apartat sobre connectivitat ecològica). Cal fer un estudi diagnòstic acurat sobre la connectivitat ecològica al municipi.

PLANEJAMENT LOCAL

No tenim coneixement de l'existència de pla director del municipi.

En no disposar de pla director o altra planificació estratègica cal considerar la necessitat de la seva realització i més considerant els processos endegats a nivell de la regió metropolitana que sens dubte transformaran el territori. Prendre posició al respecte pot suposar un guany al temps i aportar millores no només en l'àmbit ambiental del municipi. Cal, doncs, realitzar un pla director per al municipi de les Franqueses del Vallès.

PLANEJAMENT LOCAL – Pla General Vigent

El planejament vigent fa un tractament asimètric del sòl.

El tractament que fa el Pla General és clàssic en el sentit que fa incidència especialment en el sòl urbà i urbanitzable, fent-ne un tractament d'inferior definició en el sòl no urbanitzable. Això, que és un fet comú en el planejament general dels anys 70 i 80, ha deixat de ser suficient, especialment pel que fa a consideracions mediambientals i a plantejaments d'acord amb les determinacions sobre la sostenibilitat en la qual s'han d'emmarcar les polítiques generals (p.ex. segons determina el Pla Territorial General de Catalunya de 1995) i especialment en aquest cas les territorials. Això a més sobta pel fet que els diferents pobles de les Franqueses del Vallès, i molt especialment Marata i Corró d'Amunt, tenen una clara vocació agrícola que no es veu reflectida en el Pla General actual. Aquesta contradicció aparent entre les finalitats reconegudes en la memòria i el que recull la mateixa és el resultat del biaix habitual entre el desenvolupament de normativa en sòl urbà o urbanitzable i la regulació del sòl no urbanitzable.

Cal que en revisions posteriors del planejament es consideri el sòl no urbanitzable com un element indispensable i vertebrador de l'estructura i la funcionalitat del municipi.

La qualificació del sòl no urbanitzable i la normativa, així com les actuacions previstes en el PGO, són insuficients per a un tractament ambiental correcte del municipi.

Clara mostra és que en la memòria del text refós les consideracions sobre el sòl no urbanitzable es limiten a la tala d'arbres i a donar una relació de 8 modificacions, de les quals la majoria fa referència a l'edificació en sòl no urbanitzable. No obstant es podria argumentar que en la normativa el grau de desenvolupament respecte del sòl no urbanitzable fos elevat. No és el cas. Tot i que la normativa li atribueix al sòl no urbanitzable la finalitat d'assegurar la continuïtat de les condicions naturals i d'ús actual i la preservació dels valors paisatgístics del Vallès (el que reflecteix una clara preocupació pel desenvolupament futur d'aquesta àrea) i la continuïtat de l'entorn de la Vila, aquesta no es veu traduïda en una normativa, més que en regulacions generals sobre usos, parcel·lacions, edificacions, camins, etc. Tot i que cal reconèixer un esforç en la regulació per tal que les edificacions en sòl no urbanitzable tinguin unes característiques paisatgístiques amb una major tendència a la integració

Cal que el PGO en el futur faci consideracions al respecte. Des d'una perspectiva més actual es podrien estudiar i, en la mesura del possible, incorporar a una nova revisió o actualització del Planejament General del municipi.

El PGO no preveu de manera específica la concreció dels espais d'interacció entre el sòl urbà o urbanitzable i el sòl no urbanitzable.

Aquesta definició és molt important per, d'una banda, definir els límits del sòl urbà, d'altra banda, per condicionar-los de manera que existeixi una certa permeabilitat o interacció que faci d'aquests espais fronterers espais no aïllats uns dels altres. Això té a veure amb la facilitat d'accés des de la zona urbana a la zona no urbana, les solucions específiques per facilitar-ho i la convenient senyalització.

El PGO el tractament dels aspectes mediambientals del PGO no es correspon amb els valors mediambientals que té el municipi.

En aquest sentit, les Franqueses té potencialment la capacitat d'establir determinacions mediambientals sobre l'ordenació municipal. Cal que el planejament incorpori com a un element estructurador i funcional bàsic del municipi el mediambient, tant en els vessants de conservació i com de l'ús sostenible dels recursos en sentit ampli.

EL PGO no considera una reserva d'espais naturals com a patrimoni municipal, i això ha d'anar més enllà de la simple determinació de sòl no urbanitzable.

Un municipi que disposa d'espais naturals hauria de considerar quins espais del municipi tenen un valor pel contingut en elements naturals. Actualment, les estratègies de conservació assenyalen la necessitat de conservar totes les espècies, els sistemes ecològics i la seva funció. Actualment, considerar només espècies emblemàtiques o espais excepcionals no té base ecològica i, per tant, la necessitat d'exercir la política d'autoprotecció és rellevant. A les Franqueses del Vallès malgrat que els valors naturals no siguin excepcionals (en el sentit abans citat) si ho són pel propi municipi. També ho són en el context de Catalunya, ja que es troben situats en l'àrea metropolitana. La seva situació geogràfica és estratègica i estan especialment ben conservats. Per tant, és lògic que el municipi exerceixi la potestat de preservar part del seu terme per mantenir els valors naturals que actualment li són propis i contribuir d'aquesta manera a la conservació dels recursos naturals del país. Hi ha exemples d'on aplicar això en la prohibició de modificació de les zones culminants o de carena, el tractament dels rius, la delimitació de zones especialment protegides per a la conservació de valors naturals, etc.

El planejament no conté consideracions específiques sobre els espais rellevants per a garantir la connectivitat ecològica entre el Massís del Montseny i la Serra de La Conreria-Sant Mateu-Cellecs.

No en determina ni delimita els espais d'especial interès connector ni estableix normativa per tal d'assegurar la funció de connexió. Tampoc no considera cap mena de pla d'actuació sobre els elements i espais d'interès connector per tal de garantir la connectivitat. En definitiva no estableix qualificació ni normativa específica per a aquests espais. En aquest mateix sentit, és important considerar les possibles interaccions amb els municipis adjacents, en tant que la continuïtat d'usos té importància per a la connectivitat ecològica.

El PGO no preveu de manera específica la concreció dels espais d'interacció entre el sòl urbà o urbanitzable i el sòl no urbanitzable.

Aquesta consideració és especialment important. El municipi ja ha realitzat creixements urbans compactes en l'interior, però sense una limitació clara en l'exterior, la qual cosa a dut a una certa anastomosi de diferents nuclis urbans que, a més, presumiblement no s'aturi amb facilitat. En relació a això cal dir que tampoc no preveu específicament determinacions respecte l'accés des de les zones urbanes a l'entorn i a l'inrevés. Per tant, cal una definició dels límits i les zones d'interacció i accés a l'entorn no urbà del municipi.

La distribució dels espais verds no considera especialment el lligam amb la resta d'entorn natural del municipi.

En la mesura del possible es convenient establir connexió entre els parcs i jardins urbans i els espais naturals periurbans. Això facilitaria l'accés dels ciutadans als espais naturals. El model seguit de parcs i jardins del municipi ignora la proximitat d'espais naturals ben propers que podrien fer aquesta funció de lligam. En tot cas, cal desenvolupar un model urbanístic en el qual s'afavoreixi la interconnexió entre les zones urbanes pròpiament i les zones naturals que les circumden. Les peces urbanístiques corresponents a parcs i jardins han de fer un paper addicional i important en garantir aquest lligam.

No es regula de manera àmplia els usos compatibles en sòl no urbanitzable.

En no considerar un tractament més intens en l'ordenació del sòl no urbanitzable tampoc no desenvolupa acuradament i en tota la seva diversitat quins són els usos compatibles en sòl no urbanitzable.

EL PGO no considera les possibles interaccions amb els municipis adjacents.

És comú que el tractament dels plans generals només se centrin en el municipi del qual en fan l'ordenació. Tanmateix, res no impedeix que es pugui conèixer les previsions dels municipis veïns i procurar un cert encaix, en la mesura del possible, de les determinacions que el PGO pugui fer. Evidentment sense que això hagi de suposar ni conculcar cap mena de competència pròpia o aliena al municipi.

Hauria d'existir clarament en el planejament general especificacions respecte de l'edificació en zones culminants.

No s'ha trobat en el PGO del municipi especificacions respecte de l'edificació en els cims dels turons o careners: no s'hauria de poder modificar el relleu culminant a fi i efecte de preservar el paisatge suau i de turons que li és propi.

Existeix una xarxa de camins desenvolupada i suficientment equipada.

És una característica del municipi la xarxa de camins. Permet la mobilitat entre els diferents pobles i l'accés a la munió d'edificacions aïllades que hi ha repartides pel terme municipal. L'estat de conservació és bo, en general, i supera en molt el de moltes pistes de terra que sovint existeixen en aquesta comarca i similars. Així, doncs, la xarxa de camins és força adequada, i és un aspecte a potenciar quant a millores però no fins al punt d'ocasionar canvis substancials de la seva naturalesa clarament

rural. L'asfaltat dels camins suposa establir de manera quasi permanent un canvi en les condicions ambientals de les vies. L'asfaltat suposa una reducció potencial per a moltes espècies de poder travessar la via. Sovint comporta el canvi de funció per a la qual van ser inicialment construïts els camins: augmenta el trànsit rodat de desplaçament més llarg, la velocitat de pas, el soroll i genera la proliferació d'activitats menys compatibles amb els valors rurals. La senyalització és suficient.

L'activitat generada pel planejament ha estat fonamentalment en sòl urbà o urbanitzable, la qual cosa evidencia la vocació urbanística de l'actual revisió.

De les 38 actuacions dutes a terme en els darrers anys, cap ho ha estat en sòl no urbanitzable, i pràcticament totes són d'ús residencial. La dedicació a restauració de lleres de rius, de tractaments ordenadors en sòl no urbanitzable, de qualificació d'espais protegits, ... són pràcticament nuls.

PLANEJAMENT LOCAL – Revisió del Pla General

La revisió del pla general (RPGO) actual adoleix de manca de consideració dels aspectes medi ambientals.

El document de revisió està format en total per menys de 40 pàgines complertes de text de les quals, unes 8 corresponen a l'avanç de pla i d'aquestes només una, i una mica més, estan dedicades a determinacions sobre els espais agrícoles i forestals i el paisatge en general. La resta es corresponen al text de diagnosi, de 37 fitxes individualitzades d'actuacions i la resta d'imatges, taules i gràfics, a banda dels plànols corresponents.

De manera general, aquesta revisió fa referència a la necessitat de protegir adequar qüestions com el paisatge i el medi ambient. Tanmateix aquesta suposada importància no queda ni de bon tros recollit en les determinacions del text. Les referències que fa sobre protecció del paisatge i del medi ambient són de poca profunditat i escàs desenvolupament. Serveixi d'exemple que les determinacions de l'avanç de pla sobre els espais agrícoles i forestals i el paisatge en general (fixem-nos com s'evita parlar d'entorn natural, ecologia, espais naturals o simplement medi ambient com a concepte més, general), utilitzen les terminologies més clàssiques sobre sòl no urbanitzable que tradicionalment han comportat una intensitat d'ordenació i planificació diametralment menor si es compara amb l'urbà i urbanitzable.

El creixement urbanístic i industrial ha estat fort en els darrers anys i existeix preocupació per les disfuncions que comporta. Tanmateix no hi ha una política urbanística clara i sòlida que aporti solucions per tal de subvertir aquesta situació.

Quant a la població i les activitats econòmiques, el fet que hagin crescut tant i tant en els darrers 30 anys, es preocupant des d'una perspectiva ambiental. Aquest creixement mentre no hi hagi una plena incorporació dels valors ambientals en les activitats de la societat porta associat disfuncions, estressos i perturbacions a nivell medi ambiental. Quan aquest creixement és tant ràpid i intens com en el cas de les Franqueses del Vallès encara més. Per això seria necessari la consideració d'allò que en la revisió del pla es comenta com a bàsic però que no es determina enlloc: endegar una política urbanística que permeti conjugar les necessitats de creixement amb els imperatius de desenvolupament sostenible Això implica fixar el creixement de la població d'acord amb les taxes de renovació dels recursos existents i la preservació de

l'entorn natural com a patrimoni bàsic pel manteniment de la qualitat ambiental a tot nivell.

L'estudi del paisatge que conté és correcte però simple i té biaix cap els aspectes geogràfics.

L'estudi del paisatge que conté la revisió del pla era necessari. Tanmateix, cal qualificar-lo de simple i basat en la geologia i la morfologia, deixant totalment buit de contingut els aspectes ecològics i dels elements naturals biòtics que li donen funcionalitat. Potser això sigui causat pel defecte de professionals especialistes en matèria ambiental en l'equip redactor, la qual cosa, tanmateix i dissortadament, és una constant encara en la majoria dels equips de planejament territorial i urbanístic.

Quant a la forma del territori en fa una anàlisi molt superficial, que tot i correcte i útil, requeriria d'aprofundiment i d'endinsar-se, ni que fos de manera general, en les complexitats dels sistemes ecològics.

A tall d'exemple, és interessant l'anàlisi referent a la xarxa hidrogràfica. Altra anàlisi, com la continuïtat dels sòls amb continguts biodiversos i menys pertorbats, també hagués estat interessant i útil. Segurament només amb això, i considerant els voltants més immediats on s'encaixa el terme municipal hagués estat suficient per plantejar un problema bàsic pel bon funcionament dels sistemes naturals de Catalunya com és el de la connectivitat ecològica entre espais tant rellevants com són els del Montseny i La Conreria-Sant Mateu-Cellecs.

En ple sorgiment de les auditories ambientals, de les agendes XXI locals etc. és una necessitat estudiar el medi ambient per tal de fer una bona planificació i gestió ambiental. Això és especialment important si tenim en compte les característiques del municipi. D'una banda, té un entorn natural abundant en superfície i amb una qualitat elevada en valors ecològics i paisatgístics. D'altra banda, presenta una problemàtica industrial rellevant, i un augment de la població relativament sobtat i molt important, amb les problemàtiques ambientals que porten associades aquests fenòmens de creixement (aigua, aire, soroll, residus, mobilitat...).

El desenvolupament d'una cartografia digital actualitzada i precisa és un pas endavant en les possibilitats de planificació i gestió també dels aspectes mediambientals municipals.

L'objectiu aconseguit en la revisió del PGO de disposar d'una cartografia digital actualitzada del municipi és especialment important. Es tracta d'una base tècnica sòlida on poder edificar molts aspectes i variables ambientals del municipi. Aquesta base permet incorporar no poques informacions mediambientals (per exemple les existents en el Sistema d'Informació Ambiental de la Generalitat de Catalunya d'accés fàcil i econòmic, gratuïtes bàsicament). Això ha de permetre disposar de cartografia de consulta actualitzable i relacionada amb altres informacions municipals. Per exemple, relacionar l'estat de la xarxa de camins en relació al Pla de Prevenció d'Incendis Forestals. A més, també pel fet que pot significar l'accés dels usuaris a la informació de manera més fàcil i interactiva. Això hauria pogut enriquir la perspectiva ambiental d'aquesta revisió, i enllaça d'una manera o altre amb la resta d'objectius (p.ex. La població i les activitats econòmiques, la Integració de les infraestructures d'abast metropolità...).

La xarxa de camins és un element bàsic de comunicació i mobilitat que també ha de servir per relacionar l'entorn urbà i no urbà. Tanmateix no ha de perdre la seva vocació rural.

Sí que destaca la interessant malla de camins existents que relliguen els diferents nuclis urbans els poblaments dispersos i faciliten les activitats agrícoles i forestals, especialment abundants en el municipi. Tanmateix no queda clar que significarà la conversió dels camins en carrers que proposa, mentre que sembla interessant de cara a la mobilitat i la cohesió del municipi l'estructura de vies circumdants proposada.

El lligam entre zones urbanes i no urbanes segueix sense ser expressament considerat en la revisió del planejament municipal.

No hi ha una proposta de tractament permeable entre les estructures urbanes i les d'entorn natural, on hi podria tenir un paper cabdal la consideració de la continuïtat de molts dels espais verds que es proposem. Tanmateix aquests semblen respondre a les típiques illes verdes de les grans ciutats, de distribució discreta i sense elements substancials i expressos de continuïtat, tant pel que fa al tractament d'elements naturals com a la vialitat i accés d'unes a altres.

S'apunten algunes determinacions que aportarien aspectes innovadors i necessaris per al tractament ambiental del planejament municipal, però estan mancades de contingut.

En la revisió del PGO hi ha coses interessants des d'una perspectiva ambiental però són aïllades dins d'un marc general i, per tant, corrent el risc de ser actuacions, potser necessàries, però en les quals el component ambiental és addicional, subsidiària o de maquillatge.

Per exemple, quant s'especifica en l'avanç del pla que es fa la revisió de les pautes de transformació de l'edificació del sòl no urbanitzable, segons les directrius d'adequació a la dinàmica actual dels usos i per incloure paràmetres referits a la dinàmica del medi ambient i del paisatge, és tant desitjable des d'un punt de vista ambiental com buit de contingut en les determinacions de l'avanç.

Quan es proposa mantenir la idea de zonificació ja existent s'està proposant el manteniment d'una zonificació urbanística pròpia d'anys anteriors i que, per tant, no considera el sòl no urbanitzable com el veritable element vertebrador dels espais urbans i que mereix un desenvolupament major tant en la qualificació com en la normativa relacionada.

També es parla d'una sèrie de projectes de desenvolupament del pla amb l'aspiració de minimitzar l'impacte en el territori mitjançant la integració. Dels 5 projectes proposats, cap d'ells de contingut directament ambiental, si potser en parlen d'una manera molt tangencial.

Finalment i de molt d'interès per la implicació ambiental directa que hauria de tenir es fan determinacions sobre els espais agrícoles i forestals i el paisatge en general. En aquest sentit l'avanç és limita a recollir generalitats sobre l'interès de mantenir els espais no urbans amb els valors que contenen i avança que s'introduiran noves condicions sobre paisatge (altre cop deixant de banda els valors ecosistèmics). Manté la clàssica diferenciació en sòl agrícola de tipus I, de tipus II i l'àrea forestal, sense més especificacions i, per tant, és de preveure que tindrà un tractament en

conseqüència, poc interessant des d'un punt de vista ambiental. Per exemple, no preveu la protecció de l'activitat agrícola com a nucli bàsic de les activitats econòmiques actuals en sòl no urbanitzable. Sí s'afegeix una categoria, la d'àrea d'especial protecció. Aquesta que podria incloure aspectes referents a la biodiversitat, els ecosistemes i el funcionament torna a autolimitar-se a qüestions simplement de paisatge.

La protecció del patrimoni històric i cultural disposa d'un Pla Especial de Protecció, un projecte important del municipi que és un clar exemple sobre el que cal fer en altres problemes de patrimoni.

Les Franqueses del Vallès disposen, com molts d'altres municipis del país, d'un ric patrimoni històric i cultural. La seva importància local s'ha vist apreciada per l'administració local fins el punt d'encarregar la redacció d'un El Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic de les Franqueses del Vallès (2000). Aquest pla conté l'inventari dels elements d'interès a més de les accions a dur a terme i la normativa que afecta a aquests elements del patrimoni. Això que és un fet rellevant pel municipi és un clar exemple del que abans hem esmentat respecte de l'autorresponsabilitat, en aquest cas, del patrimoni natural i ambiental del municipi.

No s'ha determinat un patrimoni d'espais d'interès natural per al municipi

Ja hem comentat com el bon estat de l'entorn natural no ha estat especialment considerat en l'ordenació del terme municipal fins ara. Tampoc l'actual revisió del PGO contempla una intensificació de la consideració i del desenvolupament dels espais en sòl no urbanitzable, i molt especialment pel que fa a la preservació de l'entorn natural. Fora bo que en el procés d'aprovació l'esmentada revisió contemplés les determinacions que sobre aquests aspectes pugui fer aquesta auditoria.

Quant a la revisió del pla, la cartografia generada en format digital, plànol 6 a escala 1:5000 sobre el territori, no recull una delimitació d'espais naturals d'especial interès pel municipi ni tampoc consideracions sobre els espais de connexió ecològica. Segurament és desitjable que tot municipi consideri part del seu terme espais d'interès natural per a la conservació del patrimoni natural i que serveixin d'herència a noves generacions i per l'ús de lleure i valor ambiental de les presents en l'actualitat.

Es deixa passar una nova oportunitat d'incloure els aspectes ambientals a la planificació urbanística.

Conseqüentment això afectarà al tipus de gestió dels recursos municipals, en sentit ampli, es pugui fer en els propers anys. El resultat d'això és que durant uns quant anys el municipi, els habitants de les Franqueses del Vallès, perd una oportunitat i un temps valuós per incorporar aquests aspectes ambientals i orientar els esforços en millorar des d'ara la seva qualitat de vida.

Això no deixa de ser paradoxal si considerem el segon dels objectius d'aquesta revisió del PGO: la "Potenciació de les activitats agrícoles, l'ecologia i el paisatge". No es veuen determinacions clares ni suficients per fer-ho i menys la definició d'un context general d'aposta ambiental on incloure-les, que ben bé podria haver estat el resultat d'un estudi previ.

SISTEMES NATURALS I DE SUPORT: AGRÍCOLA, FORESTAL I HIDROLÒGIC

La situació i les característiques geogràfiques fan que el municipi de les Franqueses presenti trets característics dels espais mediterranis de plana i muntanya baixa fortament influenciats per l'home.

El municipi conté una varietat d'elements territorials que conjuntament amb les característiques climàtiques, típicament mediterrànies, confereixen una riquesa d'hàbitats i recursos naturals important i que ha propiciat l'ocupació i l'activitat antròpica.

Els diferents elements territorials són la ubicació a la plana del Vallès, abraçant les proximitats dels espais de muntanya que proporcionen un relleu suau i arrodonit creuat per rieres més estacionals, el curs del riu Congost i els espais plans adjacents. Tots han contribuït a estructurar el paisatge, tant urbà com d'entorn natural.

Fruit d'aquestes característiques geogràfiques i de l'activitat antròpica s'ha configurat un ric mosaic de situacions ambientals.

El municipi conté força elements de diversitat ecològica i paisatgística: zones urbanes denses, d'altres, menys denses i fins i tot esparses; zones agrícoles en un mosaic relativament fragmentat, amb conreus de secà i de regadiu; zones forestals típicament mediterrànies, tant de planifolis com de coníferes; sistemes riparis, alguns de molt degradats i d'altres ben conservats. Un altre aspecte rellevant és la distribució i l'abundància d'aquests ambients, amb bona i relativament equilibrada representació de tots ells (tot i l'abundància de conreus).

SISTEMA AGRO-RAMADER

Les Franqueses del Vallès és un dels municipis de la comarca del Vallès Oriental i de l'Àmbit Metropolità on el sector agrari és més dinàmic.

Més del 50 % de l'ús del sòl a Les Franqueses del Vallès s'utilitza per a desenvolupar-hi activitat agrícola, majoritàriament amb conreus herbacis de secà. Amb un 4% de la població activa en el sector és un dels municipis amb majors pagesos censats. De les 1322 explotacions actuals de la comarca (dades de 1999) aproximadament un 10% corresponen al municipi. Això és rellevant si considerem que la superfície total de conreus a la comarca és de 43.931 ha enfront les gairebé les 2.000 del municipi. Dites explotacions estan en un règim de tinença bàsicament privat, bé sigui en propietat bé sota arrendament.

Es tracta d'un sector fort al municipi i d'apreciable transcendència a la comarca. Aquesta fortalesa a tret profit històric de la situació dels recursos naturals del municipi. És un valor afegit la relativa diversitat d'aprofitaments agrícoles existents i el mosaic de terres de conreu, repartit sobre el terme municipal. També és una font de riquesa per un nombre apreciable dels habitants del municipi.

El repartiment superficial de les explotacions agrícoles també contribueix al mosaic paisatgístic característic del municipi

Les explotacions existents són de grandària moderada. Les explotacions petites (menys de dues hectàrees) i les grans (més de 50 hectàrees) són poques. Així el tipus d'explotació més abundant està entre 2 i 50 ha. Això afavoreix l'esmentat mosaic de camps de conreu, la qual cosa comporta una abundància relativa d'espais intersticials (marges, boscanys, etc.) que milloren la capacitat de contenir biodiversitat enfront les grans extensions de monoconreu. A més, la diversitat de conreus (tot i que havia estat més alta abans de la intensificació) també contribueix a augmentar aquesta variable i disminuir els riscos de patir perturbacions que comporten de vegades els conreus mono específics que puguin malmetre o afectar greument al sector.

Una certa davallada en l'activitat s'ha donat en els darrers anys, tanmateix podria ser a causa d'un procés de reestructuració del sector més que a un declivi del mateix.

Les dades evolutives del cens comarcal posen de manifest una caiguda progressiva del nombre d'explotacions i del nombre total d'hectàrees conreades a la comarca. Des l'any 1982 al 1999 s'ha passat de 4.284 a 1.248 explotacions i de 64.841 ha a 43.931 ha a la comarca. Les Franqueses del Vallès també ha seguit una evolució similar però no tant acusada, passant de 209 a 123 explotacions actives per a una disminució de superfície de conreus de 2.043 a 1.797 ha. És evident que la substitució a la comarca dels conreus pel creixement urbà i la indústria ha comportat una important reducció del sector agrícola. A la comarca s'ha disminuït el nombre d'explotacions en gairebé 3/4 parts i en superfície de 2/3. Tanmateix, i malgrat que les dades de les Franqueses del Vallès també recullen aquesta tendència, la intensitat és molt menor. Al municipi s'ha reduït el nombre de les explotacions a la meitat, però el de superfície agrícola ho ha fet molt més moderadament, en una novena part aproximadament.

La producció agrícola es basa en els conreus farratgers de diferent intensitat i amb certa variació d'espècies. La resta de conreus són més modestes i probablement d'ús familiar i local.

Els més abundants són els conreus farratgers de secà, però també els de regadiu tenen un lloc important, i més considerant que l'evolució del regadiu ha anat en augment els darrers anys, la qual cosa dona suport a l'esmentada tendència a la intensificació. Cal considerar la necessitat de conèixer els avantatges que pel municipi pot tenir mantenir ambdós tipus de conreu, analitzant l'equilibri entre la major despesa energètica del conreu de regadiu i les possibilitats d'augment de diversitat ecològica i paisatgística.

La resta de conreus, lleguminoses de secà, fruits secs i alguns fruiters, tenen dedicada una superfície molt inferior i, per tant, a nivell de producció moderat, probablement es tracti d'explotacions familiars que distribueixen el seu producte a nivell local.

La intensificació de l'activitat del sector agrícola-ramader es pot apreciar encara millor en l'evolució de l'activitat ramadera.

Mentre que l'activitat ramadera al municipi en els darrers 15 anys ha perdut bona part de les seves explotacions ramaderes, més del 50%, el nombre de caps de bestiar ha augmentat lleugerament. Això ha estat sens dubte a causa de la intensificació de l'activitat. La intensificació comporta una major despesa energètica, un major consum d'aigua, augment del risc de malalties i una certa problemàtica ambiental associada, centrada molt especialment en els residus que genera i en el seu reaprofitament. El

nombre de caps pot ser similar però les condicions en les quals es fa l'activitat i les conseqüències poden ser diferents, de vegades substancialment diferents.

L'activitat ramadera és diversa però té en el bestiar boví i porcí les espècies predominants quant a unitats ramaderes.

El bestiar boví i el porcí són en molt les activitats ramaderes predominants a les Franqueses del Vallès. Especialment el boví és important. En nombre d'unitats ramaderes el boví és aproximadament la meitat de tota la del municipi i ha crescut força en els darrers anys. La de porcí, tanmateix s'ha mantingut relativament estable, però amb una reducció del nombre d'explotacions. Cal esmentar com la cabana de bovins també és variada en tipologia, amb productors de llet i de carn, en diferents rangs d'edat.

L'Aviram i els conills també hi són presents però la seva importància relativa és molt menor. El de conilles s'ha intensificat, com evidència la pèrdua del nombre d'explotacions i l'augment del nombre de caps. Contràriament, el bestiar oví i l'equí són molt menys importants quantitativament i afecten a unes poques explotacions ramaderes, però completen la diversitat ramadera del municipi, constituint una reserva de coneixement de l'activitat interessant de mantenir com a un cert patrimoni.

SI STEMA FORESTAL

Hi ha activitat forestal al municipi, que no és molt rellevant en sentit econòmic però sí, en sentit ambiental.

Unes 700 ha (el 25% aproximadament) del terme municipal de les Franqueses del Vallès tenen un ús forestal. Això fa aproximadament menys del 10% de la superfície total del municipi. Els boscos mixts de pi blanc i alzina són els més abundants, una situació comuna a molts boscos de tipus mediterrani, al Vallès Oriental. El total d'explotacions forestals és de 39 i, per tant, força fragmentada. La distribució dels boscos és en diferents taques, especialment abundants al sud-est i a la meitat nord del municipi.

A banda del relatiu valor productiu fustaner i no fustaner que puguin tenir els boscos de les Franqueses del Vallès, és important constatar que tant pel que fa a la seva presència com a la distribució, els boscos són un valor patrimonial que contribueix de manera cabdal a la conservació dels molts valors naturals i paisatgístics que té. Això repercuteix en la qualitat ambiental i paisatgística i en l'ús de lleure d'aquests espais.

SI STEMA HI DROLÒGI C

L'estat de conservació dels cursos fluvials és ben diferent si considerem el riu Congost o la riera de Carbonell, els dos elements fluvials principals del municipi.

L'estat de conservació del riu Congost és baix. Això és així tant pel que fa a la qualitat de les aigües com pel que fa a les característiques de l'entorn fluvial. La problemàtica de les aigües és complex i afecta més enllà dels límits municipals, tant aigües amunt com aigües avall. Per la seva transcendència i especificitat se li dedica un apartat exprés en l'auditoria.

Quant als espais de l'entorn fluvial del riu Congost, l'estat és de forta pertorbació i degradació, bé sigui a causa de l'ocupació dels sòls adjacents, bé sigui per un estat de pertorbació i de manca d'ordenació i actuacions per tal de recuperar els valors naturals que li són propis. Hi ha propostes d'actuació per a la recuperació dels espais adjacents del riu Congost, però que només abracen l'extrem nord de les Franqueses del Vallès (Àrea de Medi Ambient, 1998). Caldria una proposta similar per tot el tram del Congost que travessa el municipi i, naturalment, la corresponent implementació.

Altres cas és el de la Riera de Carbonell, que malgrat estar en una situació ambiental desfavorable prop de la desembocadura sí, té bones qualitats ambientals al pas pel municipi en el tram mig i alt, incloent algunes formacions ripàries amb verns. Es tracta d'un element territorial i ecològic rellevant en el context local. Calen, doncs, potenciar les accions de restauració al tram final i de garantia de conservació en la resta de la riera.

El riu Congost és un espai necessitat de recuperació tant mediambiental com d'ús públic.

El riu Congost al pas pel municipi presenta un estat dels espais de ribera força degradats, sense pràcticament vegetació arbustiva i, encara menys arbòria, especialment ben estructurada. És, per tant, tant del tot necessari realitzar una diagnosi i definir i executar un pla d'actuació per tal de recuperar els valors naturals del riu, la funció de connector ecològic i l'ús social compatible amb els valors naturals propis dels espais fluvials. Cal, doncs, un pla integral de restauració del riu que estigui convenientment coordinat amb l'aprofitament de l'aigua com a recurs i el sanejament de l'aigua. És tracta d'un espai on la recuperació dels valors naturals és molt important, així com l'ús públic d'aquest espai fluvial. En aquest sentit l'ús públic haurà de ser planificat de manera que es defineixi en quins trams del riu s'ha d'efectuar, quines activitats hi són compatibles amb la conservació dels valors naturals del riu i quins i de quina manera han de ser els accessos i serveis relacionats.

El riu Congost és a més un riu d'especial interès per garantir la connectivitat entre espais del PEIN.

Adicionalment, però no menys important, s'ha de considerar que el riu Congost ha estat assenyalat com d'especial interès connector (Departament de Medi Ambient, 1999a) i per tant element connector ecològic de primer ordre a escala de Catalunya. En l'anàlisi bàsica sobre connectivitat ecològica realitzat per a aquesta Auditoria Ambiental a escala local es confirma aquesta primera aproximació i estableix la importància d'aquest riu en aquest sentit.

El torrent de Carbonell és també un element fluvial de primer ordre en el context local. No en va s'han estructurat els espais en sòl no urbanitzable al seu voltant. Pobles com els de Corró d'Amunt i Marata, així com algunes de les urbanitzacions existents dins del terme municipal així com la distribució del ric mosaic format per espais agrícoles, bé siguin de secà o, més actualment, de regadiu amb els espais forestals semblant pivotar sobre l'eix central que constitueix aquest torrent.

L'estat de conservació del torrent són millors que les del riu Congost, especialment en el seus 2/3 superiors, ja que el terç inferior està immers en bona part dins de l'estructura urbana de Corro d'Avall. En aquests trams cal considerar accions de recuperació i naturalització del torrent. El terç superior especialment ben conservat conté hàbitats d'interès comunitari.

SISTEMES ECOLÒGICS I PAISATGÍSTICS

Estat de conservació dels espais naturals del municipi és bo en termes generals i important pel context.

Els elements biològics “excepcionals” fins fa uns anys es consideraven essencials per tal d’aplicar mesures de planificació i gestió. Avui en dia, i arran de les estratègies de conservació de la diversitat biològica, la tendència és d’apreciar tots els espais naturals. L’estat de conservació dels mateixos és una qüestió que mereix atenció “per se”. Per a la conservació de la biodiversitat això és important ja que, tot i no incloure espècies o sistemes considerades “excepcionals”, aquests espais sí contenen moltes espècies i sistemes ecològics. Altra cosa és que allò que és més excepcional i més rar mereix una atenció especial. Els espais naturals del terme municipal no són excepcionals pel que fa a la qualitat ni components dels elements naturals, però sí, conté espais naturals força ben conservats, variats i amb interessants elements naturals.

El municipi té una posició geogràfica que possibilita, en un context clarament mediterrani, la presència d’elements biològics de 3 zones biogeogràfiques.

La posició geogràfica explica en bona mesura la confluència d’elements biològics (eliminat) de diferents regions biogeogràfiques: la bòreo-alpina, l’eurosiberiana i la mediterrània, aquesta última especialment rellevant pel fet que el clima de la zona és mediterrani. Així en les zones més biodiverses, menys alterades pe l’activitat humana, els boscos d’alzina i de pi blanc, sovint en combinació mixta són els predominants. Però també hi ha matollars, de diferent grau d’estructuració, i herbassars que conformen part del ric mosaic d’hàbitats que el municipi té. Contenen una munió d’espècies tant vegetals com animals típicament mediterrànies, i altres espècies de les altres regions biogeogràfiques citades. Totes constitueixen la diversitat biològica local.

El mosaic d’usos del sòl contribueix fortament a tenir una situació de riquesa biològica.

Conreus de secà, conreus de regadiu, herbassars, matollars, boscos, zones ripàries ben conservades configuren, tant per l’abundància com per la distribució, un ric mosaic que té associat una varietat i abundància relativa d’espècies apreciable.

Els valors no són excepcionals però són apreciables i en destaquen alguns hàbitats d’interès comunitari.

Les Franqueses del Vallès contenen típics valors de la flora i la fauna mediterrània de muntanya baixa, amb elements molt comuns arreu de Catalunya. Tanmateix, el ric mosaic i un bon estat de conservació general d’aquests espais fan, “per se” i pel context territorial en el qual es troben, que siguin molt apreciables. L’estat de conservació en diverses avaluacions puntuals és considerat mitjà o bo segons els casos.

Al municipi, doncs, hi trobem hàbitats d’interès comunitari no prioritari com són: “Herbassars hígròfils”, “Estanys naturals eutròfics amb vegetació natant o poblaments submersos de grans espigues d’aigua”, “Jonqueres i herbassars gramínoides humits, mediterranis” i els “Alzinars i carrascars”. També d’interès prioritari, com les “Vernedes i altres boscos de ribera afíns” que són un patrimoni natural a preservar.

El municipi valora de manera important la presència d'alguns arbres.

Així ho evidencia el fet que disposa d'un "Catàleg per a la protecció d'arbres d'especial interès del municipi de les Franqueses del Vallès" realitzat el novembre de 2000. Aquesta iniciativa és apreciable des d'un punt de vista ambiental però ho és més el fet que el municipi pretengui atorgar-los la categoria d'arbres d'interès local. Aquesta capacitat d'exercir l'autoresponsabilitat en temes ambientals és important. De la mateixa manera, que cal recomanar que s'estengui a altres qüestions ambientals municipals.

La connectivitat ecològica: el valor afegit des d'un punt de vista d'entorn natural més important del municipi.

Vista la situació i l'estat de l'entorn natural de Les Franqueses, la connectivitat ecològica és la clau per entendre la importància estratègica en termes de protecció de l'entorn del municipi en el context de país.

L'anàlisi diagnòstica considera la permeabilitat en base als valors naturals i elements del territori que la faciliten i els determina.

L'anàlisi de les variables de permeabilitat empra els usos de sòl recategoritzats com a base (vegeu plànol 8), considerant l'estructura de mosaic combinat de conreus de secà, conreus de regadiu i espais forestals. Al municipi, la matriu bàsica, per la seva abundància, és el sòl de conreu de secà. També els espais forestals, que estan distribuïts de manera esparsa en diferents subunitats disposades al voltant dels conreus.

Aquests espais tenen una bona estructuració, amb estrat arbore i sotabosc força desenvolupats de tipus mediterrani. En aquesta matriu s'hi disposen alguns elements naturals d'interès com són algunes zones humides, i hàbitats d'interès comunitari. A més, s'han determinat com a cursos fluvials d'especial interès connector local el riu Congost i el Torrent de Carbonecle. Aquest darrer conté hàbitats d'interès comunitari prioritari en el seu terç superior i que intersecciona directament l'espai "Massís del Montseny".

L'anàlisi diagnòstica considera la fragmentació en base al teixit urbà i els eixos viaris sobre el territori i els determina.

Quant a les variables de fragmentació (vegeu plànol 7), cal fer notar que les estructures urbanes desenvolupades pel costat occidental del municipi i les carreteres N-152 i N-152a (C-17 segons la nova nomenclatura), determinen pràcticament un continu de sòl urbà i infraestructures fragmentadores. Pel costat oest es conserven alguns espais relativament permeables entre els espais urbanitzats (Cardedeu, les Pungoles, Canovelles,...). El costat nord és el menys problemàtic ja que la permeabilitat és força alta i els elements naturals de la zona de pre-parc del Montseny són significatius. Altra cosa és el costat sud, prop de l'espai "La Conreria-Sant Mateu-Cellecs".

La connectivitat en sentit transversal està molt compromesa al costat occidental del municipi.

Quant a la connectivitat transversal està força compromesa. Si observem els plànols corresponents a l'evolució dels usos de sòl, podem constatar com el tancament dels

espais entre els nuclis urbans de Corró d'Avall al voltant de la carretera N-152a (C-17) en són els principals responsables. Les fortes inèrcies aglutinadores de teixit urbà que suposen les vies de comunicació principal han acabat per malmetre aquesta possibilitat. També la disposició transversal de l'autopista A-7, un element de fragmentació rellevant, fa que la connectivitat també estigui força compromesa per aquest costat. Tot i així, cal procurar mantenir, i en allò possible augmentar, la permeabilitat ecològica. Una possibilitat important és la recuperació de l'espai fluvial del Congost i del torrent de Carbonell, especialment en l'aiguabarreig.

S'ha delimitat de manera indicativa l'àmbit de connectivitat al municipi.

La diagnosi final estableix, sens perjudici del que puguin determinar estudis posteriors més precisos, que l'espai determinat a grans trets té com a límits indicatius els recollits en el plànol 10. També s'han marcat en l'esmentat plànol punts del territori on cal assegurar i millorar la permeabilitat, per tal de mantenir, tot i la situació desfavorable, una certa permeabilitat transversal. També s'ha assenyalat la necessitat de restablir la connectivitat a través de l'autopista A-7.

S'ha determinat un espai que per les característiques de permeabilitat, per la variació d'hàbitats així com per la presència d'elements naturals constitueix una zona d'especial interès connector.

Segons la categorització de zones de connectivitat ecològica proposada per Mayor (1999) es tractaria d'una Zona d'Especial Interès Connector (ZEIC-P), en tant que es tracta d'un espai de connexió entre espais del PEIN relativament propers, i que té un paper cabdal i rellevant en el manteniment de les necessàries connexions biològiques entre espais del PEIN. Aquests espais han de ser la base i el cos principal de la garantia de la connectivitat biològica entre els espais d'interès natural, i constitueixen elements claus de la xarxa d'espais naturals de Catalunya. Els trams fluvials esmentats es correspondrien com a trams de riu d'especial interès connector (ZEIC-R). Pel mateix motiu i per la importància que té en travessar els espais de monts en bon estat de conservació.

L'aproximació feta quant a connectivitat ecològica és bàsica i cal que es defineixi clarament a escala local.

Tot i les determinacions fetes, caldria realitzar un estudi més a fons per tal de determinar els espais d'especial interès connector la seva delimitació. També la determinació dels elements territorials i ecològics bàsics per al manteniment de la connectivitat en el terme municipal de Les Franqueses del Vallès, i fer-ne les propostes de prevenció i/o restauració pertinent, incloses les que des del planejament general calgui incorporar. El fet que s'estigui revisant el planejament fa especialment oportú desenvolupar aquest aspecte de la planificació de l'entorn natural del municipi. El tipus de sòl de les Franqueses és comú a gran part de la Catalunya central.

No es disposa d'una cartografia de sòls del municipi. Seria convenient disposar d'ella, no només com a coneixement de les capacitats i qualitats dels sòls al municipi i la conseqüent gestió dels recursos, sinó com a aportació a un inventari complet i de detall dels sòls de Catalunya. Els processos erosius aparentment són desiguals depenent de la zona del municipi. Al nord-est són baixos, al sud-est alt i a la resta moderats.

RISCOS NATURALS

No hi ha una situació de risc patent pel que fa a fenòmens atmosfèrics ni geològics.

No hi ha evidències al respecte i en tot cas la situació potencial no és apreciablement superior a altres zones del país. És probable, tot i que a nivells normals, la possibilitat de nevades, gelades, tempestes o situacions atmosfèriques típicament mediterrànies. Les situacions de major intensitat o freqüència d'aquests fenòmens s'han de considerar excepcionals però possibles.

Si hi ha certa situació de risc davant de possibles inundacions i per incendis forestals.

Tot i que no en nivells severos, tant les característiques de la Conca fluvial del Besòs, la proximitat i disposició relativa del riu Congost a la zona i el tipus de vegetació mediterrània fan que hi hagi risc d'inundacions i d'incendis forestals.

Quant als incendis forestals el municipi disposa d'un complet Pla d'Acció Municipal i Pla de Prevenció d'Incendis enfront els incendis forestals, amb accions preventives i d'actuació, que es desenvolupa normalment. No tenim constància, però, d'un Pla d'acció similar respecte de les inundacions.

Actualment l'impacte de les activitats en sòl no urbà: activitats extractives, abocadors són relativament baixos en intensitat i superfície.

No s'ha detectat una problemàtica especial en aquest sentit. Una deixalleria de les Franqueses del Vallès d'àmbit supramunicipal; un punt d'abocament d'aigües depurades a la llera del riu Congost en la seva entrada al municipi, provinent de la depuradora de la Garriga i una zona d'activitats extractives restaurada i en període de garantia, en són les úniques activitats.

MOBILITAT

A les Franqueses del Vallès, l'estructura disseminada del municipi i la manca de servei públic intern de transport afavoreix la mobilitat intramunicipal en vehicle privat.

Una bona part de l'oferta comercial, lúdica i de serveis (El Ramassar, L'Ametlla, Granollers...) es troba fora dels principals nuclis de població com Bellavista o Corró, que concentren bona part de la població del municipi, fet que incrementa la mobilitat obligada.

L'aranya de trànsit en funció de les IMD del municipi de Les Franqueses del Vallès indica la utilització principal com a eix viari de la carretera N-152-a, que serveix de nexa d'unió amb Granollers i La Garriga com a principal eix viari, amb IMD que es poden considerar com a trànsit elevat, tot i l'efecte positiu de descàrrega de trànsit que va tenir la construcció de la N-152 - Variant de Granollers (IMD superior als 40.000 vehicles).

La carretera BV-1433 fa d'enllaç amb la C-17 (variant de Granollers-Les Franqueses). Aquesta via presenta la particularitat de tenir un trànsit elevat degut a que serveix de via d'accés a la C-17, al Polígon Industrial de Llerona i a la zona comercial de L'Ametlla.

Les velocitats mitjanes de trànsit per la carretera BV-5151 són elevades i es considera que no són adients pel seu traçat. Aquest fet es pot relacionar amb que aquesta via és utilitzada fonamentalment els caps de setmana com accés a urbanitzacions (segones residències).

L'oferta del transport públic per ferrocarril i carretera (autobusos interurbans) es considera, per nombre de serveis i per freqüència de pas, insuficient. La manca de dades sobre l'evolució del nombre de viatgers en aquests mitjans impedeix valorar quantitativament aquesta dada.

La Xarxa ferroviària del Municipi de Les Franqueses és travessat per la línia de Ferrocarrils Barcelona-Vic-Ripoll-Puigcerdà i per la línia Barcelona – Portbou.

La primera línia disposa d'una estació (Llerona) estant previst inaugurar una segona a Bellavista, fet que incrementarà l'oferta de serveis pel que respecta al transport per ferrocarril.

Els desplaçaments en bicicleta i a peu representen el 46% del total de desplaçaments interns, valor que es troba en consonància amb el 43% de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, i superior a d'altres municipis amb estructura urbana similar, com ara Castellar del Vallès (30,2 %).

L'estructura disseminada del municipi afavoreix aquest fenomen, així com la proximitat de Bellavista amb Granollers.

Actualment, a les Franqueses del Vallès no hi ha una xarxa de carril-bici establerta com a tal, tot i que s'aprofiten algunes infraestructures que faciliten la mobilitat en bicicleta, com ara la xarxa de pistes forestals del municipi o el tram de ferrocarril de l'antiga connexió entre les línies de Portbou i Puigcerdà.

Es va elaborar pel Servei de Medi Ambient de la Diputació de Barcelona un projecte constructiu de carril-bici on es defineixen els itineraris prioritaris. Un dels objectius a desenvolupar seria la connexió amb infraestructures similars d'altres municipis.

L'evolució del parc automobilístic els darrers anys presenta un fort increment, que entre el 1991 i el 2000 ha estat del 54,7 % .

El vehicle de tipus turisme és el que presenta un increment més significatiu. La transformació els darrers anys de segones residències en habitatges habituals, amb els conseqüents canvis en la domiciliació d'impostos, vehicles... pot explicar aquesta tendència.

En l'actualitat, el municipi de Les Franqueses es troba en una fase de continus canvis urbanístics que dificulta obtenir dades sobre el nombre de places d'aparcament, zones vermelles, de càrrega/descàrrega, guals, zones blaves... que permetin avaluar actualment de forma representativa la suficiència d'aquests elements.

La futura construcció de la ronda N de Granollers, afectarà de forma significativa les condicions de mobilitat a l'entorn de la zona sud del municipi.

Aquesta actuació, encara en fase de desenvolupament, haurà de ser vigilada de forma que es compleixin les condicions de minimització dels impactes que es produiran a la zona, i que encara no poden ser objecte de diagnosi.

INCIDÈNCIA DE LES ACTIVITATS ECONÒMIQUES SOBRE ELS RECURSOS I EL MEDI AMBIENT

S'ha produït una variació important en l'estructura econòmica de les Franqueses.

Les Franqueses del Vallès ha sofert una transformació en el tipus d'activitats, anys enrera l'activitat principal de les Franqueses era l'agrícola i ramadera. Va passar després per uns anys a on l'activitat industrial va augmentar molt, la tendència actual predomina la del sector serveis, que en els últims anys, ha augmentat un 10% en detriment del sector agrícola i industrial.

Un 1% del total d'indústries del municipi estan incloses al CAPCA

Segons les dades disponibles d'Impost d'Activitats Econòmiques (IAE), el municipi de les Franqueses del Vallès disposa de 1.498 indústries. Segons dades de la Direcció General de Qualitat Ambiental el municipi disposa de 15 empreses incloses al CAPCA (57 focus emissors). La majoria d'elles es troben a al polígon industrial del Pla de Llerona.

Les emissions d'origen industrial es generen bàsicament en els tres polígons industrials del municipi.

Dels quals sols un, el polígon El Ramassar, es troba separat de les zones urbanes. Els polígons industrials Pla de Llerona i el Congost poden ocasionar alguna molèstia als veïns de Llerona i Corró d'Avall, respectivament, en condicions meteorològiques adverses, degut a que aquests són els nuclis habitats més propers. També els habitants de Llerona es poden veure afectats per les emissions que pot produir el polígon industrial de Canovelles que es troba a tocar amb el de Pla de Llerona.

No hi ha registres de denúncies per males olors en el municipi

Fins aquest moment no s'ha recollit a l'Ajuntament de les Franqueses cap denúncia per males olors en el municipi, tot i que hi ha constància de males olors, sobretot en el polígon pla de Llerona on si queda constància es en el resultat de les enquestes ja que una de les queixes més importants dels habitat de Llerona i Corró d'Avall és justament les males olors produïdes per les indústries.

Les Franqueses del Vallès és el municipi que produeix més residus especials de tota Catalunya.

Les Franqueses de Vallès produeix el 61% del residus especials de tota Catalunya. Que si els desglossem, es més importants en quantitat corresponen a la indústria química i farmacèutica i a la metal·lúrgica.

La majoria del residus especials es valoritzen en origen

Al municipi de les Franqueses de les 118.086 tones de residus, 88.116 són especials, en percentatge correspon al 74,62%. D'aquests residus especials, el 60,65% es valoritzen en origen. Això vol dir que es tracten dins de la mateixa empresa, la qual

cosa disminueix molt el risc de transport de mercaderies perilloses i altres riscos associats.

El nombre d'establiments que han realitzat la declaració d'ús i la contaminació de l'aigua (DUCA) bàsica i abreujada és de 108 establiments.

Això representa el 8% de totes les activitats de les Franqueses i el 30% de totes les activitats que potencialment poden tenir impacte sobre el medi ambient.

El nombre d'empreses que genera el 75% de les aigües residuals corresponen al sector químic seguit del sector alimentari.

El grau de compliment dels límits establerts és alt, tot i que hi ha paràmetres que es superen àmpliament.

El grau de compliment dels límits establerts es bastant alt tot i que hi ha algunes empreses que en la declaració superen les matèries en suspensió (MES) com és en el cas de sacrifici de bestiar i conservació de carn. Un altre paràmetre que es supera àmpliament el límit es el de la conductivitat, que està provocat per activitats com la de fabricació de productes base de química inorgànica i productes farmacèutics de base.

Segons el Consorci per a defensa de la conca del Besòs hi ha 334 empreses que tenen permís d'abocament, 23 tenen un risc potencial de contaminació alt i mig. D'aquestes 334 només s'ha tramitat algun tipus de sanció en els últims cinc anys, a 13.

Troblem que al municipi hi ha 25 activitats que tenen un risc potencial de generar contaminació al subsòl.

Per valorar aquest risc potencial s'han triat dos paràmetres con són la toxicitat i la mobilitat dels contaminants en el sòl amb la possible afectació als aqüífers. Els tipus de residus que tenen major mobilitat per originar contaminació al subsòl són: els especials líquids i pastosos, que són també els que produeixen major toxicitat.

Estat d'adequació dels polígons industrials dels municipis:

Dels tres polígons grans que té les Franqueses, només un, el del Ramassar, no està en contacte amb els nuclis de població. En el cas del polígon El Congost, que ara mateix es troba en fase d'expansió, i el del Pla de Llerona esta els dos molt a prop o al costat dels nuclis urbans.

En el polígon el Ramassar no es troben problemes de males olors però si es troba algun problema d'abocament líquid al torrent del Ramassar, Això es pot percebre fàcilment ja que el torrent abans d'arribar al carrer Osona va sec i quan arriba al carrer Llevant, que és el límit del municipi, hi baixen aigües residuals.

*Riera de Ramassar abans d'arribar
al C/ Osona*

*Riera de Ramassar al arribar
al C/ Llevant*

Pel que fa a punts negres d'abocament residus sòlids al polígon no són importants.

En el polígon del Congost que, per ara, és el més petit del tres, i es troba al costat del nucli urbà de Corró d'Avall, no hi ha molèsties per males olors. Respecte als abocaments d'aigües residuals per la seva proximitat al riu Congost és pot pensar en algun abocament directament a llera, però no se aprecia cap efecte d'abocaments d'aigües residuals per part de les activitats que hi ha al polígon. Respecte als abocaments incontrolats de residus sòlids de tipus industrials tampoc hi ha constància. En el polígon Pla de Llerona, ubicat al costat del nucli urbà de Llerona, trobem problemes d'olors que en les enquestes realitzades a la població també queda reflectit. Respecte als abocaments incontrolats d'aigües residuals no hi ha constància de que s'hagin produït.

Respecte als abocaments de residus sòlids hi trobem alguns punts (veure plànol annex).

Actualment sols l'empresa Aragonesa de Levante S.A te pla d'actuació municipal.

La indústria Derypol també es troba afectada per la normativa SEVESO RD 1254/1999 i està obligada a fer un informe de seguretat i un manual d'actuació. De tota manera es suposa que s'està engegant ja que la mateixa disposa d'un sistema de gestió ambiental EMAS .

Al municipi de les Franqueses no hi ha registre d'incidents o accidents derivats de les activitats.

Seria recomanable que a partir d'ara s'implanti un registre d'incidents o accidents, ja que trobem al municipi un grup d'empreses que tenen un risc potencial elevat de produir un impacte al medi ambient.

L'ajuntament de les Franqueses té aprovada l'ordenança municipal d'IIAA.

Aquesta ordenança no presenta novetats respecte a la ordenança tipus, establerta per la Diputació de Barcelona.

L'Ajuntament de les Franqueses realitza un control de les activitats no incloses a la llei 3/ 98.

L'ajuntament classifica les activitats no incloses a la Llei 3/98 com innòqües. Els hi dona el mateix tractament que a les classificades a l'annex 3 però sense fer la informació pública.

El gestor d'expedients de l'Ajuntament s'ha actualitzat.

El gestor d'expedients s'ha actualitzat per l'any 2000, però seria interessant incloure també dins del mateix gestor d'expedients, les revisions i controls fets, s'hi ha hagut queixes de l'activitat, incidents o accidents que s'hagin pogut produir.

L'ajuntament, a l'hora d'atorgar certificats de compatibilitat urbanística, considera no només les normes urbanístiques sinó també altres legislacions sectorials.

L'Ajuntament només atorga el decret de llicència definitiva quan la petició acompanyada del projecte tècnic, ha estat aprovada per l'enginyer municipal i l'oficina de gestió ambiental unificada, (Annex I i II.1) o ponència ambiental del Consell Comarcal del Vallès Oriental (Annex II.2). L'informe ambiental si és favorable, serà valorat pel Cap d'Àrea d'Obres, Serveis i Medi Ambient, la proposta signada per el Regidor de Medi Ambient i aprovada per la Comissió de Govern Municipal.

FLUXOS D'AIGUA

L'aigua consumida al municipi prové de captacions superficials i subterrànies

Les aigües superficials que es consumeixen al municipi provenen d'Aigües Ter-Llobregat i les subterrànies provenen de captacions de fonts pròpies públiques que hi ha al municipi.

L'origen de l'aigua subministrada en xarxa prové de la companyia Aigües Ter-Llobregat (ATLL) en la seva totalitat. A més, existeixen captacions pròpies en cas de necessitat, per reparació o avaria que puguin tenir. El volum total d'aigua subministrada per al municipi de Les Franqueses és de 2.146.499 m³ (2,1 Hm³), dels quals el 47% correspondria al subministrament en xarxa (1.013.026 m³) i el 53% a aigua extreta de pous (1.133.473 m³).

Segons les dades dels darrers anys hi ha una tendència a l'augment del consum d'aigua.

En el cas del consum domèstic d'aigua aquest representa aproximadament el 50% del total de l'aigua abastada del municipi, a l'any 1999 el consum va ser de 134 l/hab/dia, una mica per sobre del valor de consum mitjà a Catalunya que va ser pel mateix any de 126 l/hab/dia.

Pel que fa al consum industrial d'aigua, en els darrers 5 anys ha augmentat aproximadament un 10%. De les activitats industrial que més aigua consumeixen, el sector químic de les Franqueses és el que ha consumit el 65% de l'aigua abastada.

La informació de que es disposa respecte al estat dels sistemes d'abastament i distribució és insuficient.

No es disposen d'informacions o dades concretes referents a possibles anomalies tècniques d'aquests sistemes.

Tenim informació sobre la minimització de pèrdues d'abastament al quart trimestre del 2000 en el qual es van detectar unes pèrdues del 20% sobre els m³ registrats. Això indica un rendiment del 80%, o sigui que se segueix la tendència a l'alça dels últims anys en el rendiment del sistema.

Dels sistemes d'eficiència i de facturació no hi ha dades per poder ser contrastades. Tampoc hi ha informació sobre implantacions de sistemes d'estalvi en cap sector industrial.

La qualitat de l'aigua subministrada per la xarxa és bona, no tant la dels pous municipals

Si considerem l'aigua abastada exclusivament com la subministrada per xarxa, podem suposar que compleix totes les normes en matèria de qualitat d'aigües, en tant que es fan les analítiques i els controls pertinents segons especifica la llei (RD 1138/90). Respecte a les aigües dels pous municipals GESA esmenta la presència d'alguns contaminants característics d'aigües residuals com els microorganismes d'origen fecal.

Hi ha un progressiu deteriorament de la qualitat de les aigües subterrànies.

El grau de contaminació de les aigües subterrànies ha augmentat de forma important en els últims anys, la font més important de contaminació és deguda als nitrats i als microorganismes (contaminació microbiologia). La contaminació de tipus microbiològic pot ser originada per fosses sèptiques en les zones a on encara no arriba la xarxa de clavegueram.

En el cas de la contaminació originada per nitrats, segons les zones pot ser originada tant per fonts industrials com agrícoles i ramaderes.

Hi ha manca d'informació sobre la producció d'aigües residuals urbanes.

Sobre la producció de les aigües residuals urbanes no es disposa de molta informació, s'hauria de tenir el volum total d'aigües residual urbanes abocades del municipi, i també, el percentatges d'habitants que estan connectats a la xarxa de clavegueram. També falta el percentatge d'aigües residuals que s'aboca directament sense depurar.

Hi ha conseqüències sobre els ecosistemes degut l'abocament d'aigües residuals

El riu Congost està fortament degradat, a conseqüència de l'abocament d'aigües residuals, i els efectes que s'han produït són els següents: eutrofització de les aigües amb els efectes afegits que això comporta, pèrdua d'oxigenació de les aigües, dificultat en la possible recuperació dels hàbitats riparis, substitució/desaparició d'espècies piscícoles, pèrdua de la qualitat d'espai de connexió biològica, i disminució de la velocitat de recuperació d'unes condicions ambientals adequades per a la vida animal i vegetal.

Contaminació de torrent de Can Gorgs degut a filtracions de les fosses sèptiques que no funcionen gaire bé en les urbanitzacions dels Gorgs i Santa Digna, aquesta contaminació del torrent, produeix de forma indirecta contaminació de les aigües subterrànies que alimenten la majoria de pus destinats al consum humà del municipi. Contaminació i infiltració d'aigües residuals industrials al torrent del Ramassar, degut a abocaments directes a llera sense depuració prèvia

FLUXOS DE RESIDUS

Hi ha un increment continuat de l'índex de producció de residus sòlids urbans al municipi de les Franqueses.

L'índex de producció de residus municipals de les Franqueses (1,37 kg/hab i dia, es lleugerament més alt que la mitja de Catalunya. Els darrers anys aquest índex a anat augmentant any rere any, en el últim any ha augmentat un 16%.

La llei de residus 6/ 93 obliga als municipis de més de 5.000 habitants a introduir la recollida selectiva de matèria orgànica abans de finals de 1999.

Al municipi de les Franqueses encara no està engegada la recollida selectiva de matèria orgànica.

L'índex de recuperació de la recollida selectiva el municipi de les Franqueses supera les previsions fetes al PGRMC per l'any 2000

La recuperació de residus en la recollida selectiva és força alta, en el cas de vidre es supera el 40% d'índex de recuperació, en el cas del paper l'índex també es força elevat. El que trobem més baix és el cas del envasos, degut sobretot a que l'inici va ser a l'any 1999 i les dades són molt minses per treure conclusions. De tota manera l'índex de recuperació d'envasos ha augmentat molt al 2000 respecte 2001.

Segons la valoració de les enquestes el 78% dels enquestats es troben satisfets amb la recollida selectiva.

La deixalleria és d'àmbit municipal i es utilitzada pel 58% de la població

El 96% de la població de les Franqueses coneixen i en molts casos han fet servir la deixalleria. El lloc de procedència dels ciutadans que més l'utilitzen corresponen amb els nuclis urbans que els hi són més pròxims, com són els de Llerona i Corró d'Avall. La utilització de la deixalleria és en un 90% per particulars.

Hi ha neteges periòdiques dels punts d'abocament incontrolats

Periòdicament es generen a les Franqueses punts d'abocaments incontrolats en llocs concrets, en aquest sentit l'Ajuntament respon de forma ràpida en la neteja d'aquests punts d'abocament incontrolats, també realitzen una revisió periòdica d'aquests després de les neteges.

A nivell de costos el 35% del cost total de la gestió dels residus urbans pertany a la despesa de l'abocador.

La despesa de l'abocador es elevada. Aquesta es pot disminuir molt si s'incrementa l'índex de la recollida selectiva, això farà que més residus segueixin la via del reciclatge per tant seran reutilitzats, per tant disminuïm la quantitat de residus amb tractament finalista i a l'hora aconseguim disminuir les despeses de l'abocador.

Actualment gairebé tota la runa que es genera a les Franqueses es porta a la planta de gestió de runes del Vallès Oriental que es troba a Granollers.

No hi ha dades registrades però per estimació si podem dir que la majoria de runes estan ben gestionades. Tot i que n'hi ha una part que contribueix a formar part de punts incontrolats d'abocament(veure plànol annex)

En compliment de la normativa vigent l'Ajuntament ha d'aplicar una fiança als constructors, previ permís d'obra, que es retornarà si es demostra la correcte gestió de la runa produïda.

No hi ha cap registre de dades dels residus de tipus sanitaris que es generen al municipi.

Actualment en les Franqueses troben dos CAPs (Centres d'atenció primària), segons l'IAE hi ha una clínica dental ubicada a Bellavista, però no trobem cap activitat a la branca sanitària que estigui donada d'alta com a productor de residus.

El municipi de les Franqueses és el municipi que més residus industrials especials genera de tota la comarca

La tipologia dels residus especials que es generen al municipi de les Franqueses del Vallès correspon al tipus de residu d'empresa química i farmacèutica.

La majoria del residus especials es valoritzen en origen

Al municipi de les Franqueses de les 118.086 tones de residus, 88.116 tones són residus especials, que en percentatge correspon al 74,62%. D'aquests residus especials el 60,65%, es fa una valoració en origen, això vol dir que es tracten dins de la mateixa empresa, això disminueix molt el risc de transport de mercaderies perilloses i altres riscos associats.

El Vallès Oriental i més concretament el municipi de les Franqueses no es considera con zona vulnerable de contaminació de sòls i aigües per dejeccions ramaderes segons la normativa vigent (Decret 283/ 1998).

De tota manera trobem alguns pous i fonts del municipi de les zones de Llerona i Corró d'Amunt amb presència a les seves aigües de concentracions de nitrats (NO_3^-) superiors a 50mg/l que és el nivell màxim admès.

Abocament incontrolat de purins

Abocament incontrolat de plàstics

La densitat de caps per espècie per explotació no és elevat

La densitat d'animals en les explotacions ha anat augmentant però no es troben les densitats de la ramaderia intensiva. Tot i que l'espècie porcina trobem 8.029 caps en 44 explotacions.

FLUXOS D'ENERGIA

El municipi de les Franqueses del Vallès, segons dades del 1999, té un consum energètic total de 27.978 tep, el que suposa un consum per habitant de 2,27 tep/ hab. Aquest valor és sensiblement superior a la mitjana de Catalunya, que es pot estimar en 1,9 tep/ hab.

Respecte de l'evolució temporal d'aquest valor, al 1996, el consum global energètic del municipi es trobava en 20.487 tep's (1,91 tep's per habitant i any) i s'ha incrementat fins als 2,27 tep's per habitant i any el 1999.

L'energia més consumida prové dels gas natural (37,7%) i l'electricitat (36,3%), seguida dels combustibles líquids associats al transport (24,7%).

Tant en el sector domèstic com industrial, s'ha doblat aproximadament el consum en el període comprès entre 1994 i 1999. El consum elèctric creix amb força, amb més d'un 5% anual en kwh/habitant des de 1996 a 1998 i un 23% en valors absoluts en el mateix període.

La distribució del consum per sectors dóna, en el cas de les Franqueses del Vallès, una distribució on predomina el sector industrial, comercial i serveis, amb més un 65% del total. La manca de dades no ha permès millorar aquesta sectorialització del consum.

El control de l'administració municipal sobre la despesa energètica és, hores d'ara, inexistent.

La derivació de l'administració d'alguns equipaments (esportius, escola de música...) a patronats i d'altres figures dificulta encara més aquest control.

En el municipi de les Franqueses del Vallès s'han pres mesures importants de reducció del consum i contaminació lumínica amb la implantació de sistemes de baix consum en l'enllumenat públic (el 85% dels punts de llum te bombetes de vapor de sodi d'alta pressió –VSAP-).

La presència d'infraestructures energètiques al municipi es pot considerar moderadament important, amb la presència de dues línies d'alta tensió (AT) i 14 de mitja tensió (MT), sense subestacions transformadores.

Respecte de les energies renovables, no hi ha cap implantació en edificis de titularitat municipal, fins i tot tenint en compte que alguns són de molt recent construcció (per exemple, la biblioteca).

El consum energètic mig per habitant a les Franqueses del Vallès és superior a la mitjana catalana, amb una tendència forta de creixement, superior al ritme d'increment de la població, el que suposa una taxa mitjana del 6% anual entre 1996 i 1999. Cal considerar que l'augment de la població continua en l'actualitat, amb un 8,7% entre finals de 1999 i mitjans del 2001.

Respecte d'aquesta dada, cal considerar que l'increment de la despesa energètica del municipi anirà augmentat de forma important a curt i mitjà termini.

La comparació amb altres municipis d'estructura similar dóna un mateix nivell de despesa.

Els propers anys es preveu que hi pugui haver un augment del consum de CL degut a l'augment del parc de vehicles de la població i de la mobilitat obligada.

És força significatiu l'increment del parc de vehicles, especialment turismes, i l'augment de les necessitats de mobilitat obligada per la distribució dels serveis i l'estructura municipal.

La font d'energia que incrementa més el seu consum és el gas natural, tot i que la seva implantació encara es incompleta al municipi. Els principals consumidors són els industrials.

Aquesta font d'energia, provinent de jaciments fòssils, és un recurs poc sostenible, tot i presentar alguns avantatges respecte d'altres fonts d'energia com les obtingudes directament del petroli.

No existeixen evidències objectives de que l'Ajuntament de les Franqueses controli la despesa energètica dels equipaments i les infraestructures de la seva titularitat, tant infraestructures com serveis. Manquen estudis que permetin establir un sistema de control de la despesa energètica de les infraestructures i equipaments, arxiu de factures,...

Aquest fet impedeix que s'hagi pogut realitzar una diagnosi efectiva dels consums i tendències municipals, i els resultats d'algunes mesures d'estalvi preses com les que afecten a l'enllumenat públic.

La diversificació en la gestió (patronats...) dificulta encara més aquest control.

No s'han fet auditories energètiques en les instal·lacions municipals de les Franqueses que ajudin a controlar la despesa energètica.

Aquest fet és significatiu, considerant la recent construcció d'alguns equipaments al municipi.

L'implantació al municipi de sistemes d'enllumenat públic eficients des del punt de vista energètic és satisfactori, amb un 85% de punts de llum amb VSAP. Un 16% dels fanals, però, encara és de tipus globus amb els problemes de contaminació lumínica que comporta.

Aquestes mesures són correctes com a gestió i afavoreixen l'acompliment de la nova legislació sobre contaminació lumínica.

No hi ha una problemàtica especial en la presència de grans infraestructures energètiques al municipi. No obstant, s'ha de tenir en consideració que dues línies d'alta tensió travessen el municipi.

El traçat d'aquestes línies afavoreix que no s'hagi considerat la presència de punts potencialment conflictiu pels efectes dels camps electromagnètics generats.

L'implantació de l'ús d'energies renovables al municipi de les Franqueses és molt poc significatiu, i no compta amb programes de promoció des de l'Ajuntament.

És important que s'iniciïn accions en aquesta línia per afavorir l'autoconsum al municipi, donat que no existeixen fonts pròpies de producció d'energia amb l'excepció d'una planta de cogeneració instal·lada per ROIBAN, SA.

FLUXOS ATMOSFÈRICS

Els focus emissors es divideixen en focus fixos, focus emissors localitzables en un punt concret invariable (xemeneia) i focus mòbils, es poden desplaçar (vehicles). Dins dels focus fixos es diferencia entre els focus industrials, agrícoles i els domèstics.

Segons les dades de la Direcció General de Qualitat Ambiental, el percentatge d'indústries incloses al CAPCA sobre el total d'indústries existents al municipi és del 1 %, un total de 15 empreses.

Els focus domèstics són bàsicament focus caracteritzats per emissions degudes a processos de combustió (calefacció).

Els focus mòbils són els vehicles. El parc automobilístic de les Franqueses del Vallès de l'any 2001 és de 8.172 i la taxa de motorització és de 733 vehicles per 1.000 habitants. A més, la mobilitat obligada total al municipi de Les Franqueses del Vallès per desplaçaments residència – treball i residència - estudi, és de 9.686 desplaçaments diaris.

Les Franqueses del Vallès ha realitzat dues campanyes per a la disminució de la contaminació atmosfèrica produïda pels vehicles al municipi. La primera campanya es va realitzar durant els dies 27,28 i 30 de maig de 1999 (dia 28 anul·lat per fort vent) en la qual es varen revisar un total de 110 vehicles, amb una mitjana diària de 55 vehicles al dia. La segona campanya va tenir lloc del 28 de maig al 1 de juny de 2001 en la qual es varen revisar 126 vehicles, amb una mitjana diària de 25,4 vehicles.

L'Ajuntament de Les Franqueses regula la contaminació atmosfèrica del municipi mitjançant dues ordenances: Ordenances de convivència ciutadana i rural, i ordenança municipal de circulació i seguretat viària.

Actualment no es disposen de dades específiques respecte als contaminants emesos per les activitats agrícoles desenvolupades dins el terme municipal. Cal considerar, però, que com a resultat de les diferents operacions de preparació de les terres de conreu, moviment de sòls, crema de rostolls, etc., es produeixen emissions fugitives de partícules en graus diversos i en funció del grau d'humitat de la zona i del tipus de terreny.

Les Franqueses del Vallès no disposa de cap estació per a la vigilància de la contaminació atmosfèrica. L'estació de la XVPCA equiparable a les Franqueses del Vallès és l'estació de Granollers situada a l'Avinguda Joan Prim – Camí Romà degut a la proximitat al municipi, i a les similituds de la geografia de la zona i els focus emissors de contaminació atmosfèrica. De totes maneres, l'Ajuntament de les Franqueses del Vallès ha sol·licitat la instal·lació de la Unitat Mòbil de la Diputació de Barcelona en els anys 1996, 1998, 2000 i 2001.

Un 1% del total d'indústries del municipi estan incloses al capca

Segons les dades disponibles d'Impost d'Activitats Econòmiques (IAE), el municipi de les Franqueses del Vallès disposa de 1.398 indústries.

Per altra banda, segons dades de la Direcció General de Qualitat Ambiental el municipi disposa de 15 empreses incloses al CAPCA (57 focus emissors), la majoria de les quals

es troben a Llerona. Així doncs, el municipi disposa d'un 1% del total d'activitats incloses al CAPCA.

El percentatge de vehicles que superen els límits d'emissions a l'atmosfera no és molt elevat

Les Franqueses del Vallès ha realitzat dues campanyes per a la disminució de la contaminació atmosfèrica produïda pels vehicles al municipi. La primera campanya es va realitzar durant els dies 27 i 30 de maig de 1999 en la qual es varen revisar un total de 110 vehicles, amb una mitjana diària de 55 vehicles al dia. La segona campanya va tenir lloc del 28 de maig al 1 de juny de 2001 en la qual es varen revisar 126 vehicles, amb una mitjana diària de 25,4 vehicles.

Durant les dues campanyes realitzades, el 1999 i 2001, el 10 % dels vehicles revisats han superat els límits aplicats.

Males olors produïdes per activitats industrials

En el municipi de les Franqueses del Vallès no s'han enregistrat denúncies efectuades per temes relacionats amb les emissions de contaminants atmosfèrics. De totes maneres, si que es té constància de queixes degudes a les males olors produïdes per empreses del Polígon industrial Pla de Llerona afectant veïns de Llerona. No s'ha efectuat cap estudi de les males olors en el municipi.

L'emissió de contaminants en el municipi

Les emissions d'origen industrial es generen bàsicament en els tres polígons industrials del municipi, els quals es troben separats de les zones urbanes. Tan sols els polígons industrials Pla de Llerona i el Congost poden ocasionar alguna molèstia als veïns de Llerona i Corró d'Avall, respectivament, en condicions meteorològiques adverses, degut a que aquests són els nuclis habitats més propers.

Les emissions degudes al trànsit de NOx i CO també són més elevades en zones annexes al municipi. Aquestes s'originen en les carreteres més importants del municipi com són la C-35, la C-17 i la B-1433. La C-17 és la única que circula per zones urbanes com són Corró d'Avall, Llerona i la Urbanització Can Baldic. . *(Veure plànol adjunt)*

De totes maneres, no s'han detectat episodis destacables de contaminació en el municipi.

Les Franqueses del Vallès no disposa d'estacions per a la mesura de la contaminació atmosfèrica

El municipi de les Franqueses del Vallès no disposa d'estacions manuals ni d'estacions automàtiques per la mesura de la contaminació atmosfèrica en el seu terme municipal. La XVPCA a la comarca del Vallès Oriental, però, disposa de 7 estacions automàtiques i 28 estacions manuals.

L'estació de la XVPCA equiparable a les Franqueses del Vallès és l'estació de Granollers situada a l'Avinguda Joan Prim – Camí Romà degut a la proximitat al municipi, i a les similituds de la geografia de la zona i els focus emissors de contaminació atmosfèrica.

De totes maneres, s'ha instal·lat la unitat mòbil de control de la contaminació atmosfèrica amb l'objectiu de realitzar un estudi de la qualitat atmosfèrica en una zona de la que no es coneixia els nivells de contaminació de fons, i ateses la situació geogràfica i la resta de factors que poden afavorir l'aparició i acumulació de contaminants en la mateixa. Aquesta Unitat mòbil es s'ha instal·lat durant els anys 1996, 1998, 2000 i 2001.

S'han detectat valors elevats de partícules en el municipi

Segons els resultats de la Unitat Mòbil de la Diputació de Barcelona, a l'any 1996, els valors de PST estaven per sota els valors límits.

L'any 1998, durant el període estudiat de 30 dies, s'ha superat el valor límit per la protecció de la salut humana durant 24 hores ($50 \mu\text{g}/\text{m}^3$) per les partícules de diàmetre inferior a 30μ , segons la Proposta de Directiva 98/C9/05, durant un total de 20 dies. O sigui el 67% dels dies en què s'ha mesurat s'han trobat valors elevats de partícules.

Així mateix, l'any 1999 s'ha superat el valor límit de PST durant el 89% dels dies en que s'ha mesurat.

El nivell de COVs en inmissió en el municipi de les Franqueses del Vallès és baix

Tot i que en general els nivells de COVs a les Franqueses del Vallès no són molt alts, existeixen alguns punts que presenten en major o menor grau nivells alts d'hidrocarburs aromàtics, mentre que els nivells de dissolvents clorats són baixos.

Els punts problemàtics deguts als COVs són bàsicament d'origen industrial, per la qual cosa caldria que les empreses implicades adoptessin bones pràctiques industrials en els processos per a disminuir i minimitzar aquestes emissions.

La qualitat de l'aire de les Franqueses del Vallès, segons l'ICQA, és bona

Des de l'any 1995 al 2000, l'ICQA de l'estació de Granollers (Av. Joan Prim – Camí Romà), els resultats de la qual són equiparables als valors de Les Franqueses del Vallès degut a les similituds de la geografia de la zona i els focus emissors, no ha presentat valors negatius, la qual cosa significa que cap dels contaminants no ha ultrapassat els nivells límits d'immissió fixats.

Les partícules, com a contaminant que caracteritza l'ICQA diari, han disminuït durant els anys 1995 – 2000, mentre que el NO_2 s'ha anat imposant com a contaminant que caracteritza l'ICQA diari.

La qualitat de l'aire segons l'ICQA ha anat augmentant amb els anys, i si l'any 1995 hi havia alguns períodes a on la qualitat de l'aire era baixa, a partir de l'any 1997 no s'ha trobat una qualitat de l'aire per sota de l'acceptable, sent les qualitats de satisfactòria i excel·lent les majoritàries. L'any 1996 i 2000 la qualitat de l'aire ha estat en quasi el 50 % del temps excel·lent.

Per últim, la classificació de la qualitat de l'aire segons l'ICQA és bona, en més del 80 % del temps dels diferents anys d'estudi.

Millora de les concentracions d'ozó en el municipi en els últims anys (1994 – 2000)

Segons les dades de l'estació de Granollers instal·lada entre l'Avda. Joan Prim – Camí Romà durant els últims anys (1994-2000) s'ha vist una millora de les concentracions d'ozó, i només s'han detectat superacions del llindar d'informació a la població durant l'any 1994 i 1998 (1 dia durant 2 hores) i l'any 1996 (2 dies durant 3 hores).

la vulnerabilitat de les Franqueses del Vallès al contaminant NOx és alta

La Vulnerabilitat és un indicador del risc d'exposició de la població i dels espais d'interès natural als contaminants atmosfèrics. La Vulnerabilitat de les Franqueses del Vallès és molt baixa pels contaminants SO₂ i CO, moderada per les PST i alta pel NOx, aquesta última degut al trànsit.

S'ha de tenir en compte que les Franqueses del Vallès es troba al costat de Granollers i Canovelles, dos municipis altament industrialitzats i amb una intensitat de trànsit molt important.

Manca de plans o programes d'actuació sobre la contaminació atmosfèrica en el municipi

El municipi de les Franqueses del Vallès regula la contaminació atmosfèrica en les Ordenances de convivència ciutadana i rural, en les que es regula les condicions que han de reunir els focus emissors de fums, pols, gasos i olors en aquest terme municipal; i en l'Ordenança municipal de circulació i seguretat viària, en la qual es regula la producció i emissió de fums, gasos, perturbacions electromagnètiques i altres elements contaminants.

De totes maneres, no es compta amb plans o programes d'actuació sobre la contaminació atmosfèrica, tot i que s'han repetit esdeveniments puntuals, especialment, en l'apartat d'olors.

CONTAMINACIÓ ACÚSTICA

Les fonts en línia són les denominades fonts mòbils i generalment provenen del trànsit tant de vehicles com de ferrocarrils. Aquestes fonts sonores es situen sobre una superfície dura, són de tipus lineal i tenen una superfície d'impacte paral·lela al seu recorregut.

El trànsit urbà és el principal factor de soroll dels municipis. Aquest és un soroll fluctuant, però persistent al llarg del dia. En el municipi de les Franqueses del Vallès el trànsit es concentra en les vies de comunicació entre les diferents entitats municipals, i les principals vies de comunicació de dintre de cada zona urbana. Les principals infraestructures viàries són la Ctra. de Ribes, el Camí Antic de Vic, el camí vell de Marata, el C/ Girona, la Ronda Nord i la Via Europa, entre d'altres.

El soroll procedent del trànsit de la xarxa viària supramunicipal, especialment a una certa distància de la carretera, pot considerar-se com un soroll en estat constant, que no fluctua gaire. Les vies de circulació supramunicipals del municipi són l'antiga N-152a (Corró d'Avall – Urb. Can Baldic), la C-35 (Granollers – Girona), la BV-5151 o Ctra. de Cànoves (Corró d'Avall – Cànoves) i la BV-1433 (Ametlla del Vallès – Llerona).

Les fonts puntuals són focus fixes amb un impacte a tot el voltant de la font emissora. Aquest tipus de fonts són la indústria, ubicada principalment en els polígons industrials Ramassar, Congost i Pla de Llerona; el comerç i locals públics, situats bàsicament dintre els nuclis urbans de Corró d'Avall, Llerona i Bellavista; les obres i les activitats i esdeveniments puntuals al carrer, les quals poden generar sorolls amb intensitats elevades però de caràcter puntual.

Les fonts veïnals són generades pels veïns i es produeixen dins l'habitatge degut a les instal·lacions d'aire condicionat, ascensor i es propaguen per les parets i per l'aire. El municipi de les Franqueses del Vallès no disposa d'un registre documentat de queixes i/o denúncies de soroll efectuades per la població. Si bé, es té coneixement de que s'ha produït alguna molèstia en el Casc Urbà de Corró d'Avall degut al soroll originat per l'empresa ALCASA situada en el P.I. Pla de Llerona.

Les característiques físiques i urbanístiques del municipi incideixen en la propagació i recepció del soroll. Algunes d'aquestes característiques són l'alçada i tipus d'habitatges, l'amplada dels carrers, el pendent, el paviment i la seva conservació, la semaforització i la presència de cruïlles.

Davant la inexistència documentada de dades dels nivells d'immissió sonora en el municipi, s'ha portat a terme una campanya de mesures en els punts considerats més significatius per a tenir una aproximació de la qualitat ambiental sonora a les Franqueses del Vallès.

El principal factor de soroll en les zones urbanes és el trànsit de vehicles a motor

El trànsit és la principal font de soroll a les zones urbanes, ja que aquest tipus de soroll és de tipus fluctuant però persistent al llarg del dia. El trànsit es concentra en les principals vies de comunicació de les diferents entitats municipals entre si, i amb l'exterior. Així doncs les principals infraestructures viàries són: la Ctra. de Ribes, que comunica la Urbanització Can Baldic amb Llerona, Corró d'Avall i Bellavista (a través de Granollers), i a més enllaça aquest municipi amb Granollers; La Ctra. de Cànoves, comunica Corró d'Avall amb la Urbanització Mil Pins, Corró d'Amunt i la Urb. Can Suquet, i connecta el terme municipal de les Franqueses del Vallès amb Cànoves; i el Camí Vell de Marata que connecta Llerona amb Marata i el terme municipal de la Roca. Per altra banda, existeixen alguns carrers de comunicació intramunicipals els quals tenen una intensitat de trànsit destacable, com són el Camí Antic de Vic (Corró d'Avall), C/ Girona (Bellavista) i el C/ de l'Església (Llerona), entre d'altres.

Existeixen estratègies per reduir la intensitat de soroll procedent del trànsit

La principal infraestructura viària del municipi amb un intensitat de trànsit elevada, la Carretera de Ribes, disposa de semàfors en ambre per tal de pacificar el trànsit i així disminuir el nivell d'immissió sonor. El carrer Tagamanent, el qual és ampla i llarg, presenta limitació de velocitat i stops al llarg del mateix per tal de disminuir la velocitat dels vehicles que circulen pel mateix, i així també disminuir el nivell de soroll.

Tant sols la xarxa viària supramunicipal que circula propera o per l'interior de les zones urbanes influeix acústicament sobre aquestes

L'antiga N-152A, la qual s'anomena Ctra. de Ribes en circular pel terme municipal de les Franqueses del Vallès, té una afectació acústica sobre els habitatges situats en

ambdós costats d'aquesta infraestructura, a la urbanització Can Baldic, el Casc Urbà de Llerona i el Casc Urbà de Corró d'Amunt.

El soroll procedent del trànsit de la BV-5151, anomenada Ctra. de Cànoves, repercuteix sobre els habitatges situats a banda i banda del seu traçat pel Casc Urbà de Corró d'Avall. A més, influeix acústicament sobre els habitatges més propers de la Urbanització Mil Pins i Corró d'Amunt, tot i que, el trànsit d'aquesta infraestructura també es pot percebre des de l'interior d'alguns carrers d'aquestes urbanitzacions degut a que presenten un nivell de soroll ambiental baix.

La carretera BV-1433 no circula annexa a cap zona urbana, però el trànsit de la mateixa es pot percebre des d'alguns masos del Pla de Llerona. En canvi, la C-35 no influeix acústicament al municipi ja que no circula propera a cap zona urbana del mateix.

Escassa incidència acústica de les fonts fixes i veïnals

Els focus puntuals del municipi de les Franqueses del Vallès no presenten una incidència acústica destacable. La indústria es concentra en els tres polígons del municipi com són El Ramassar, El Congost i el Pla de Llerona, amb la qual cosa no té una afectació acústica directa sobre la població. Tan sols es té coneixement de que s'ha produït alguna molèstia en el Casc Urbà de Corró d'Avall degut al soroll originat per l'empresa ALCASA situada en el P.I. Pla de Llerona.

El comerç, els locals públics, les obres, les activitats al carrer i el veïnatge són fonts que si bé poden generar algun problema puntual, la incidència acústica sobre la població és baixa.

La normativa municipal de la qualitat sonora del municipi està poc desenvolupada

La regulació normativa del soroll de les Franqueses del Vallès s'estableix mitjançant dues ordenances municipals: l'ordenança de convivència ciutadana i rural, i l'ordenança municipal de circulació i seguretat, les quals es basen en la delimitació d'uns nivells màxims que no es poden ultrapassar i que varien en funció de la zona del municipi.

De totes maneres, aquestes referències no abarquen tots els aspectes sobre els sorolls i l'Ajuntament de les Franqueses del Vallès no compta amb una ordenança municipal específica sobre sorolls. Alguns dels aspectes que s'han detectat absents en la regulació normativa del soroll de les Franqueses del Vallès són, entre d'altres, la metodologia a emprar per realitzar les mesures, vibracions, les zones de sensibilitat acústica, etc.

Els nivells d'immissió sonors diürns en l'ambient exterior superen en moltes zones els nivells sonors màxims establerts en el municipi

Els nivells sonors màxims permesos en el municipi de les Franqueses del Vallès són els següents:

Taula: nivells sonors màxims en dBA.

Zona de recepció	EXTERIOR		INTERIOR	
	Dia	Nit	Dia	Nit
Totes excepte la industrial	55	45	35 (30 en dormitoris)	30 (25 en dormitoris)
Zona industrial (1)	65	60	40	35

(1) S'exceptuen els habitatges que puguin existir en la mateixa zona on s'aplicaran els nivells de la zona de recepció "totes excepte la industrial".
Es considera horari diürn de 8 a 22 hores, i horari nocturn de 22 a 8 hores.

El municipi de les Franqueses del Vallès no té enregistrats nivells d'immissió sonors així com tampoc disposa de Mapa de sorolls o de cadastre sònic d'alguna de les zones concretes del municipi. Així doncs, durant la realització de l'Auditoria Ambiental de les Franqueses del Vallès s'ha portat a terme una campanya de mesures puntuals per a tenir una aproximació de la qualitat sonora ambiental del municipi, en la qual s'han efectuat un total de 44 medicions representatives i distribuïdes per tot el municipi abarçant tant aquelles zones amb una possible incidència acústica com aquelles àrees més tranquil·les del municipi a on el l'afectació acústica és menor.

Segons la campanya de mesures realitzada durant el 9 i 10 de juliol de 2001 en període diürn el grau de compliment de l'ordenança en el municipi és del 25 %:

Taula: Grau de compliment de l'ordenança en el municipi.

Zona de recepció	Nivell sonor exterior màxim (dBA)	Nombre de punts que compleixen	Percentatge de punts que compleixen
Totes excepte la industrial	55	6	17 %
Zona industrial (1)	65	5	62 %
TOTAL		11	25 %

(1) S'exceptuen els habitatges que puguin existir en la mateixa zona on s'aplicaran els nivells de la zona de recepció "totes excepte la industrial".

Les zones no industrials que compleixen la normativa local són les zones residencials en les quals no han circulat més de tres vehicles lleugers. Aquestes són alguns carrers del Casc Urbà de Corró d'Avall (C/ de les Agudes i C/ Jaume I), Urbanització Mil Pins (Av. de les Franqueses), Barri Bellavista (C/ de l'Alzina) i els punts de mesura interiors de la Urbanització Can Baldic Casc Urbà de Corró d'Amunt.

En els polígons industrials, els punts de mesura que presenten nivells de soroll per sota els nivells màxims autoritzats són els situats en els carrers interns del P.I. Pla de Llerona i el P.I. Ramassar.

El fet de que tan sols el 25 % dels punts de mesura realitzats compleixin la regulació normativa del soroll es deu a diversos factors:

El municipi tan sols estableix dues zones de recepció dels nivells sonors, per la qual cosa aquesta categorització és poc exhaustiva.

Els nivells sonors màxims permesos en el municipi per les diferents zones són molt restrictius, sent uns 5 dBA inferiors als valors establerts, per les diferents zones, per l'ordenança municipal tipus de la Generalitat de Catalunya.

Tot i que els mostreigs s'han distribuït per tot el municipi abarçant tant aquelles zones amb una possible incidència acústica com aquelles àrees més tranquil·les del municipi, s'ha de tenir en compte que s'ha donat especial interès a aquelles zones a on la qualitat acústica pot ser menor, per la qual cosa hi ha un major nombre de punts de control en aquelles àrees amb una possible afectació acústica com són les infraestructures viàries principals, els eixos de comunicació i les vies d'accés a les diferents zones urbanes.